

JuniBevægelsen
25. april 2007

Til

Folketingets Europaudvalg

**Vedr. forslag om en uvildig og uafhængig forbeholdsundersøgelse
(jfr. beslutningsforslag nr. B 4)**

Forslagsstillerne til forslaget om en forbeholdsundersøgelse (B 4) har ønsket en udredning af undtagelserne, foretaget af DIIS, Dansk Institut for Internationale Studier. I bestyrelsen for DIIS sidder de tunge ministerier, og alle udredninger godkendes af bestyrelsen. Der kan således ikke blive tale om en uafhængig og uvildig undersøgelse af undtagelserne i dette regi, idet ministeriernes repræsentanter jo vil repræsentere regeringen, der har det klare ønske at lægge op til en afskaffelse af de danske undtagelser. Når man har det ønske, vil man foretrække konklusioner i retning af, at de danske undtagelser udgør en forfærdelig klods om benet. Og man vil f.eks. næppe konkludere, at Danmark ikke har haft problemer med at stå udenfor euro'en, selvom dette jo ved anvendelse af almindelig sund fornuft kunne være en nærliggende arbejdshypotese.

JuniBevægelsen vil derfor foreslå, at der udarbejdes en reelt uvildig og uafhængig undersøgelse. Det bedste ville afgjort være, hvis alle danske partier og bevægelser, som er repræsenteret i Folketinget og Europaparlamentet, sammen med udenrigsministeren kan enes om at udforme et kommissorium for denne undersøgelse. Såfremt vi alle kan enes om kommissorium og fremgangsmåden for udpegningen af de relevante forskere, så ville en sådan undersøgelse kunne opnå en høj grad af troværdighed. Det siger sig selv, at forskernes konklusioner frit skal offentliggøres uden at skulle til kontrol i nogen bestyrelser eller andre organer. Så må vi alle leve med, at forskerne kan nå frem til andre konklusioner end hver enkelt havde ønsket. Hvis undersøgelsen overdrages til DIIS vil der på forhånd være formodning for, at der vil være tale om et statsfinansieret og regeringsstøttet partsindlæg.

Derfor vil JuniBevægelsen opfordre Folketingets EU-ordførere til at foranledige et møde i ovennævnte kreds.

I et kommissorium bør der efter vores opfattelse indgå en historisk analyse af undtagelserne, herunder om undtagelserne fuldt ud er blevet respekteret af EU. Her bør det bl.a. undersøges, om EF-domstolens tilkendegivelse om, at rammeafgørelser på det retlige område er direkte anvendelige (ligesom forordninger) er en krænkelse af den danske undtagelse, der jo skal sikre, at vores deltagelse sker på mellemstatsligt plan og ikke overstatsligt. Det bør også undersøges, om der kan indføres straffebestemmelser i almindelig EU-lovgivning med den virkning, at Danmark i strid med undtagelsen kan blive omfattet af overstatslige retlige bestemmelser.

Det bør ligeledes kortlægges, hvilke løfter de danske vælgere i forbindelse med folkeafstemninger og i forbindelse med folketingsdebatter, tilkendegivelser fra statsministre og

andre ministre mv. har fået vedrørende de danske undtagelser, og hvorledes disse løfter efterleves.

Herunder bør det analyseres, hvorledes indholdet i de danske undtagelser ville kunne fastholdes i forbindelse med en eventuel vedtagelse af forslaget om Forfatningstraktat – eller en traktat med lignende indhold på forsvarsområdet og det retlige område. Og i forlængelse heraf bør det undersøges, hvilke ændringer af Forfatningstraktaten, der skal ske for at den danske befolkning kan få mulighed for at vælge en fastholdelse af indholdet i undtagelserne, herunder særskilt den retlige undtagelse.

I forbindelse med Forfatningstraktatens ”søjlespring” overføres jo hele det retlige område til den overstatslige del af unionen og det efterlader så den danske befolkning med to valgmuligheder. Enten kan man fastholde den nuværende undtagelse med den konsekvens, at Danmark smides helt ud af det retlige samarbejde. Eller man kan ved en folkeafstemning få en ny udformning af undtagelsen, som indebærer, at regeringen med støtte fra et flertal i Folketinget fra sag til sag kan tilslutte Danmark til den overstatslige lovgivning – og dermed kunne en regering ved hjælp af salamimetoden gradvist føre Danmark ind i størstedelen af det overstatslige retlige samarbejde.

For mange mennesker vil de to valgmuligheder, som regeringen fik indarbejdet i den ny protokol, være et valg mellem pest og kolera. Enten kan vi blive smidt helt ud – eller vi kan lade de unionsglade partier føre os gradvist ind i et overstatsligt forbundspoliti.

Det bør undersøges, om der er andre muligheder: Men kunne f.eks. ændre forslaget om Forfatningstraktat, således at politisamarbejdet forbliver mellemstatsligt. Eller man kan ændre den ny danske protokol, således at Danmark kan tilslutte sig enkelte dele af politisamarbejdet på mellemstatsligt plan.

I den forbindelse bør forskerne ikke afskæres fra i undersøgelsen at se på andre mulige udformninger af den retlige undtagelse, som befolkningen ved en folkeafstemning kunne tage stilling til.

I JuniBevægelsen ser vi gerne, at forskerne også skal undersøge fordele og ulemper ved at bevare de danske undtagelser. Der er efter vores opfattelse en helt livsnødvendig fordel, at den danske forsvarsundtagelse forhindrer, at vi får politisk ansvar for en eventuel krigsførelse under EU-flag, men uden et klart FN-mandat. Men der kan da også være ulemper, som f.eks. at der kan være fredsbevarende operationer, som vi gerne ville deltage i – f.eks. minerydning – men hvor undtagelsen kan stå i vejen. Med hensyn til euro'en vil det efter vores opfattelse være yderst vanskeligt at dokumentere, at opretholdelsen af den danske krone skulle have skadet dansk økonomi. Men det er bestemt helt på sin plads, at dette spørgsmål undersøges. Så lad os få en uvildig og uafhængig undersøgelse af de mange påstande om fordele og ulemper ved de danske undtagelser, som fremføres fra forskellige sider i den danske debat.

Med venlig hilsen

f/ JuniBevægelsen
Keld Albrechtsen